

Cestovní horečka

Podzim 2019

TRICK
or
TREAT

Obsah

Úvodník.....	1
Halloween vs dušičky.....	2
ROZHOVOR: Co nám prozradila o vedení školy i své profesi naše paní ředitelka?	5
NOVINKY V CESTOVNÍM RUCHU – OD NÁS I ZE ZAHRANIČÍ	8
Den za obnovu lesa	11
Křížovka: Památkou roku 2019 se stal zámek v Olomouckém kraji!	12
Detektivní série knih „Inspektorka Erika Fosterová“	14
Článek Maruška.....	Chyba! Záložka není definována.
Stížnosti a nedostatky – aneb zeptali jsme se prvního ročníku	19
Češtinářské okénko (píše p. učitel Stůj)	20

Úvodník

Prázdniny uběhly jako voda a začal další školní rok, který (doufáme) bude ještě úspěšnější než ten minulý. Přivítali jsme nové prváky, z třetáků se stali čtvrtáci, co se "těší" na maturitu, a také přišla nová paní učitelka, Mgr. Dagmar Voltnerová. I v redakci časopisu přibylo pár nových tváří, a tak vám společnými silami přinášíme nové, podzimní číslo našeho časopisu.

Najdete zde informace ze světa i z okolí, o tom, jaké svátky se slaví ve světě v měsíci říjnu, co vše se odehrálo v oblasti cestovního ruchu, u nás, v zahraničí nebo na praxích loňských čtvrtáků. V reakci na poslední rozhovor s loňskými maturanty

Filipem a Adélou, kteří si před odchodem postěžovali, jak málo jim škola nabídla, vám tentokrát ukážeme pohled z druhé strany, a to přímo z ředitelny. Zajímá-li vás, jaké to je řídit školu, co vše to obnáší nebo se jen chcete něco víc dozvědět o naší paní ředitelce Hennemairové, potom neváhejte a přečtěte si exkluzivní rozhovor v aktuálním čísle.

Na rozdíl od předchozích vydání, tentokrát nezapomínáme ani na zábavu, čeká vás napínavá křížovka zaměřená na znalost hanáckého regionu, recenze zajímavé knižní série nebo fejeton od pana učitele. Zkrátka, přejeme Vám pěkné počtení a bavte se!

A nyní si přeřídíme ručičky o hodinu zpátky.

Obrázek: <http://www.vhrsti.cz/o-zmene-casu-a-vymysleni-vtipu/> (31. 10. 2019)

Halloween vs dušičky

V minulém týdnu a v tom následujícím nastává poměrně zajímavé období, spojené s mnoha křesťanskými, ale i „pohanskými“ tradicemi. Pojdme se na ně podívat trochu blíže, máme těch svátků s podobnou tematikou totiž více. Svátek Dušiček, slavený na památku zemřelých v očistci dne 2. listopadu, navazuje na svátek Všech svatých připomínaný o den dříve. Halloween se slaví z noci 31. října na 1. listopadu. Časová návaznost těchto svátků vedla k tomu, že jsou vnímány jako jeden. Svými zvyky se ale liší.

Dušičky jako památku zesnulých ustanovil na 2. listopad Odilo, opat řádu svatého Benedikta v Cluny ve střední Francii. Vedla ho k tomu snaha čelit přetrvávajícím pohanským obřadům na oslavu keltského svátku Samhain, který v keltském kalendáři dával jméno i nadcházejícímu měsíci. Z Francie se tento zvyk dostal i do českých zemí, kde rovněž nahradil původní „pohanský“ svátek.

Halloween je anglosaský lidový svátek, který se slaví 31. října, tedy den před křesťanským svátkem Všech svatých, z jehož oslav se v Irsku vyvinul. Děti se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s tradičním pořekadlem Trick or Treat (Koledu, nebo vám něco provedu - v Americe typické pomalování automobilů, dveří, zubní pasta na dveřích...) a „koledují“ o sladkosti. Svátek se slaví většinou v anglicky mluvících zemích, převážně v USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku a Austrálii.

A jak se svátky slaví ve světě?

Česko

Svátek Všech svatých, předcházející Dušičkám, je v českých lidových tradicích spojený zejména s náboženskými obyčejí, které měly ulevit trpícím duším od muk. Patřil sem proto například zvyk stavět k ohništi nebo na okno lampu naplněnou máslem, aby si jím duše v očistci natřely rány. Od strádání také mělo duším ulevit sypání mouky do ohně. Slaví se 1. listopadu.

Na **Dušičky** je dnes nejběžnější tradicí ozdobit a umýt hrob nebo zapálit svíčku. Tento zvyk pochází z druhé poloviny 19. století. Období tohoto svátku se pyšní největší navštěvovaností hřbitovů, podle průzkumu pro T-Mobile plánuje navštívit hřbitov 78 procent lidí. Slaví se 2. listopadu.

Vyřezávaná dýně ve tvaru strašidelného obličejce, která je jeho nejznámějším atributem halloweenu, přitom není v českém prostředí novodobou a importovanou zvyklostí, byť tak bývá někdy vnímána. Podle knihy Obyčeje a slavnosti v české lidové kultuře autorky Evy Večerkové jde o starobylou zábavu českých chlapců, kteří vyřezávali dýně do obličejové formy, vkládali dovnitř barevný papír a svíčku a používali je pro náhlé vystrašení, když je po setmění vystavili lidem za okno.

USA, Velká Británie, Kanada

V anglosaské tradici se koná oslava magické noci z 31. října na 1. listopadu, kdy se stírá hranice mezi světem živých a mrtvých - známý **Halloween**.

Zvyky Halloweenu se rozvinuly v Irsku na základě zvyků oslavy svátku Všech svatých, který byl přenesen do Irsku z Říma. Vystěhovalci zvyk přenesli v 19. století do USA, kde se všeobecně rozšířil, a odtud ho s expanzí americké kultury přejímaly další země.

Tradičními znaky Halloweenu jsou vyřezané dýně se svíčkou uvnitř, zvané jack-o'-lantern, dále čarodějky, duchové, černé kočky, košťata, oheň, příšery, kostlivci, sovy, výři a také koledníci. Typickými barvami jsou černá a oranžová.

V Česku je však Halloween stále vnímán spíš jako "americký svátek" a ani přes vliv amerických pohádek a filmů tady není moc vítaný. Podle výzkumu víc než polovina dotázaných obyvatel Česka (55 procent) uvádí, že Halloween nijak neslaví.

Hong Kong a Čína

Festival hladových duchů se oslavuje po celý jeden měsíc. Zahrnuje průvody, opery a představení pro pobavení duchů. Zajímavostí je, že během této události by se mělo dodržovat několik pravidel. Patří mezi ně třeba to, že nesmíte sedět v první řadě na koncertech a v divadlech – ta je totiž rezervovaná pro duchy. Nebo byste se neměli zdržovat blízko vody. Traduje se totiž, že zlí duchové lákají své oběti právě skrz vodu a hrozí vám utonutí.

Mexiko - Día de los Muertos (Den mrtvých)

Podle aztécké mytologie odcházejí dospělí mrtví do jiného světa, který se jmenuje Mictlán a kde vládnou Pán a Paní smrti. Lidé věřili, že jednou do roka se mrtví vrací na zem. V dobách kolonialismu přišli se španělskými dobyvateli těž misionáři a kněží, kteří spojili aztécký svátek s katolickými svátky zvanými Dušičky.

Mexičané věří, že 1. listopadu se vrací na náš svět duše dětí a 2. listopadu duše dospělých a připravují předem pro své zemřelé (i živé) bohaté pohoštění. Postaví se tradiční oltář, buď doma ve vyhrazené místnosti, venku na zahradě, nebo přímo u hrobu zemřelého. Oltáře se zdobí barevnými vystříhanými papíry, především oranžovými květinami, hlavně afrikány, které zahánějí zlé duchy, svíčkami a ozdobnými předměty.

Na hřbitovech se hroby dětí zdobí bílými květy, hroby dospělých červenými. Celé rodiny sem přicházejí strávit skoro celou noc. Jedí, pijí a zpívají na počest svých nebožtíků a věří, že se s nimi viděli a popovídali si s nimi.

V České republice se oslavy mexického svátku Dne mrtvých konají např. v Praze u vstupu do Stromovky a v Náprstkově muzeu, ve Valdštejnské lodžii v Jičíně. V roce 1993 prohlásilo UNESCO mexický Den mrtvých za „nehmotné dědictví lidstva“.

Skotsko

Častokrát se tvrdí, že Halloween se vyvinul z keltského svátku - **Samhain**, který dodnes oslavují 31. října. Pro Kelty tento den znamenal začátek nového roku a dobu, kdy se stírá hranice mezi světem živých a mrtvých. Věřili, že mrtví mají možnost vrátit se zpátky na zem a živí zase mohou navštívit podsvětí. V dnešní době patří mezi tradice prostírání u jídla i pro zesnulé, vystavování zapálené svíčky za oknem, která jim má svítit na cestu nebo společné zapalování hranic.

Haiti

Fed Gede neboli Festival našich předků je Voodoo svátek populární na Haiti a u dalších Voodoo komunit po celém světě. Lidé se zapojují tím, že putují na hřbitovy ke svým zesnulým příbuzným a pro „otce všech“ – Barona Samediho – přináší dary typu ovoce, káva a rum s chilli.

Nepál

Gai Jatra, známý také jako Festival krav, se koná v období měsíce Bhadra. Ten vychází na náš kalendáře srpen a září. Rodiny, kterým v posledním roce zemřel příbuzný, se musí účastnit průvodu ulicemi Káthmándú a vést sebou krávu. Pokud není k dispozici zvíře, nahradí ho přestrojené malé děti.

Itálie

Zde slaví Den všech duší - **Tutti i Morti**, který má výrazný náboženský podtón. To platí především na pevnině. Například na Sardinii tento den už po staletí oslavují vydlabáváním dýni, kterým říkají „Concas de Mortu“ – hlavy mrtvých.

Zdroje:

<https://pelipecky.cz/jak-se-slavi-halloween-ve-svete/>

<https://www.dotyk.cz/magazin/halloween-svatek-vsech-svatych-dusicky-ac-jsou-si-blizko-vzajemne-se-lisi-2018.html>

wikipedia, a další

ROZHOVOR: Co nám prozradila o vedení školy i své profesi naše paní ředitelka?

Být ředitelkou na střední škole není vůbec jednoduchá věc. Znamená to velkou zodpovědnost, spoustu práce, vyřizování a řešení problémů, a proto jsme byli rádi, když si na nás paní ředitelka udělala chvíli čas a ochotně nám odpověděla na všechny otázky, které jsme si pro ni připravili. Zaměřili jsme se zejména na školu a vše důležité kolem ní, ale také jsme se dozvěděli něco málo ze soukromého života paní ředitelky.

1. Jaké máte vystudované školy a jaká jste byla žákyně?

Na základce jsem byla premiant, protože jsem se nemusela učit, tak to šlo samo od sebe. Na gymnplu mi pak ve třetíku došel dech, jelikož jsem se bohužel přihlásila na přírodovědné gymnázium, kde byla deskriptiva, strašně moc matiky, fyziky, biologie apod., a zrovna ta deskriptiva a matika mi moc nešly, tak tam to bylo horší.

Potom jsem dělala ekonomku, což byl takový průměr (to abych se nenudila), a pak jsem studovala historii... Tam to bylo asi dobré, protože jsme „státnicovali“ v tom prvním základním termínu jenom dva z ročníku. A na magisterském studiu, co jsem dělala germanistiku, jsem byla výborná. Takže to bylo tak, že co mě bavilo – to bylo fajn, a co mě nebavilo – bylo horší.

2. Jak jste se dostala do funkce ředitelky na této škole a jak dlouho to děláte?

Ted' řediteluji pátým rokem a v podstatě jsem školu převzala v roce 2015, kdy škola měla, dá se říct, dosti krizový stav po všech stránkách. Takže se paní majitelka rozhodla, že tím, že tady dlouhou dobu už působím jako vyučující – předtím jsem tady učila zhruba 6 nebo 7 roků a měla přehled o tom, co se tady děje jak po stránce pedagogické, tak co by se pro školu mělo dělat po stránce ekonomické. Nastoupila jsem tedy víceméně jako „krizový ředitel“, ale zdá se, že nám to klapě výborně, protože za tu dobu už máme přes 100% nárůstu studentů. Když nastupoval první ročník za mého začátku ředitelování, tak tady bylo celkem 64 studentů a dneska jich máme 150.

3. Jak moc je toto povolání náročné a co všechno to obnáší?

Náročné je to hodně. Je to řešení problémů od A až do Z, ať už jsou to žáci, ať už jsou to pedagogové, ať je to ekonomická nebo technická stránka, řešení čehokoliv rozbitého od kliky na záchodě po střechu. Stejně tak problémy žáků, které mají – a vy víte sami, že tady můžete kdykoliv zaklepat a pokud vám můžu pomoci, tak vám pomůžu. Samozřejmě jsou situace, kdy tady klepete čtyřikrát denně a pořád tady něco je, někdo je, něco se řeší. ☺

4. Jak jste spokojená s kolektivem učitelů a obecně zaměstnanců školy?

Tak my v podstatě jiné zaměstnance - účetní, kromě paní Navrátilové, žádné nemáme, jsme tady ve dvou jako vedení školy, takže spolupráce dvou lidí je vždycky bezproblémová, protože dva lidé si dokážou říct všechno rychle. Horší je to s pedagogickým sborem, jelikož tam těch učitelů je víc – každý má jiný způsob výuky, jednání atd. Je to ale tým, který už sestavuji od doby, kdy jsem nastoupila na místo ředitelky. Ten tým se za tu dobu obměnil a myslím si, že zůstává víceméně kompletní a takový, jaký by měl do budoucna být. Samozřejmě, pokud budou nějaké mateřské dovolené, to už neovlivním (*smích*).

Jinak si myslím, že kolektiv je dobrý. Mně se s vyučujícími spolupracuje velice dobře, a když jsme loni dělali ten dotazníkový průzkum, tak tam se ukázalo, že i žáci na ně pohlížejí pozitivně. Ve své podstatě jsem spokojená já i žáci – pro mě je hodně důležité, aby byli spokojeni i žáci, ne jenom já.

5. A jak jste spokojená se studenty? Jaký názor máte na naši generaci?

Spokojená jsem. Mohlo by to být lepší, ale lepší by to mohlo být vždycky. Myslím si, že první a druhý ročník jsou na tom velmi dobře, jsou to šikovné třídy. Třetí ročník, tam už to trošičku skřípe a čtvrták, tam to skřípe podstatně víc, ale kdo ví, jak to bude skřípat letošním prvákům či druhákům ve čtvrtáku. Vadí mi trošku u některých ročníků takový ten laxní přístup k výuce, jako např. „půjdeme se prospat do školy“. Jste šikovná generace, ale vyrůstáte v úplně jiné době, než vyrůstala moje generace či generace vyučujících nebo vašich rodičů. Vy už máte všechno dopředu nalinkované, všechny informace si můžete někde dohledat a ono to hodně svádí k tomu se nic neučit. Mám tedy pocit, že vaše generace je velmi soběstačná – dokážete si spoustu věcí sami zařídit a myslím, že se dá s vámi skoro vždycky domluvit.

6. Dále by nás zajímal Váš názor na povinnou maturitu z matematiky.

Já s tím nesouhlasím a doufám, že přijdou i na ministerstvu a ve vládě na to, že schválení matematiky jako povinného maturitního předmětu byl krok mimo. Mít matematické vzdělání – ano, ale to, abyste všichni začali matematicky/logicky uvažovat, protože budete muset maturovat z matematiky, to asi fungovat nebude. Pevně věřím, aby se to do toho roku 2022 smetlo ze stolu.

7. Máte nějaké plány se školou? Výrazné či méně výrazné změny?

Jsem zastáncem toho, že se má postupovat pomalu, takže žádné zásadní výrazné změny neplánuji, spíš jde o to, aby tady pořád byla lepší a lepší atmosféra a aby ta laťka šla svým způsobem nahoru – to mi bude úplně stačit. Za ty poslední roky jsem se snažila, aby se udělala fasáda, nové podlahy, vybavily se nové počítače atd., takže zatím se zaměřuji na ty „reálné“ věci.

Co bych si třeba přála, kdybychom na to měli peníze – prostředky pro odbornou praxi jaké jsou v zahraničních školách cestovního ruchu, kde mají svoje pracoviště, kde vaří, obsluhují, mají svůj hotel, ale to je pro nás zatím hudba budoucnosti, možná za několik desítek let.

8. Když jsme tedy ta škola zaměřená na cestovní ruch, tak by nás zajímal Váš osobní vztah k cestování.

Já cestuji strašně ráda, ale přiznám se, že s věkem a fyzickým opotřebením se tomu už i docela vyhýbám. Možná víte, že jsem docela dlouho profesionálně průvodcovala, ale teď když mám nabídky, tak 90% odmítám a vyjedu si maximálně dvakrát, třikrát do roka. Navíc se mi chce cestovat čím dál míň z toho důvodu, že se cestování stalo masovou záležitostí a ztrácí to pro mě to kouzlo – všude jsou strašné davy lidí, a to mi bere tu chuť k cestování.

Takže cestování - ano, ale poslední dobou si radši vybírám ta místa, kam moc lidí nejedí ani nebo mám takovou tu dovolenou „na balkoně“, jak se říká. ☺

9. Kde se Vám nejvíce líbilo?

Překvapila mě velmi mile Velká Británie, kde jsme nebyli na klasickém zájezdu, nýbrž jsme měli projekt výzev, kam se děti chodily učit Angličtinu a my jsme bydleli na klidném a tichém venkově, který vidíte v televizi v anglických seriálech. To mě velice překvapilo, jelikož jsem si Velkou Británii představovala jako takovou tu zemi, kde je pořád škaredé počasí atd. – nám počasí vyšlo, bylo tam krásně – tam se mi líbilo. Londýn se mi tedy nelíbil – byl moc velký, všude moc lidí, takže za mě ne. Dále se mi strašně moc líbilo ve Švédsku, i když je to 30 let zpátky, co jsem tam byla. Líbí se

mi celkově ve skandinávských zemích, Švédsko, Finsko, Norsko, tam bylo moc krásně. U moře v teple je taky moc hezky, ale mně se kupodivu více líbilo v těch severských zemích.

10. Co ráda děláte ve volném čase?

Já se přiznám, že volný čas nemám kvůli tomu, že se věnuji práci, a když nesedím tady v kanceláři, tak něco dělám i doma a mám to komplikované v tom, že moje celá rodina žije v Rakousku. Jsem tedy tady sama, mám tu pouze maminku, která žije v bytě s pečovatelskou péčí, takže pokud mám volno, jedu za ní a snažím se to alespoň jednou měsíčně otočit za manželem a dcerou do Rakouska. A když mám volný čas tam, kde se snažím vypnout, tak ráda chodím na procházky např. i sama do lesa a v zimě to spojím s lyžováním, které mám opravdu ráda.

11. Prozradíte nám Váš oblíbený citát/životní motto?

„Prožij každý den tak, jako by byl tvým posledním.“

Teď si to užiju, ať by to mělo stát cokoliv. Člověk nemá váhat, zvažovat co má nebo nemá, ale chovat se tak, že teď jsem tady a v ten moment to udělám. A musím říct, že nikdy jsem asi nelitovala toho, co jsem udělala, i když to bylo někdy s rozvahou a někdy se zbrklostí, ale spíš lituji toho, co jsem neudělala.

12. Chcete studentům po nás něco vzkázat?

Co bych vám vzkázala? Ať věříte tomu, že všechno, co dělám, dělám s dobrým úmyslem a pro vás. Byť by vám cokoliv připadalo hloupé, nepopulární, zbytečné – nařízení a řády jako papuče, knihy apod. – to vše dělám s vírou, že to je pro vaše dobro. Vy jste na této škole to prioritní, pak až všechno ostatní. Byla bych ráda, kdybyste to pochopili.

Paní ředitelce děkujeme za příjemný rozhovor a strávený čas, přejeme jí štěstí v práci a více volného času.

Nella Kučerová a Matouš Frýbort, 2. A

NOVINKY V CESTOVNÍM RUCHU – OD NÁS I ZE ZAHRANIČÍ

Thomas Cook, jedna z největších cestovních kanceláří, zkrachovala.

Šokující zprávu se všichni, kdo sledují dění v cestovním ruchu, dozvěděli v polovině tohoto září. Zkrachovala jedna z nejznámějších cestovních kanceláří současnosti. Že nevíte, o koho se jednalo? Tak si pozorně přečtěte náš článek, který vám celou situaci přiblíží.

Kvůli zadlužení britská společnost Thomas Cook, vyhlásila bankrot a vstoupila do likvidace. Firma si nedokázala zajistit dodatečné peníze, které požadovaly věřitelské banky, a britská vláda finanční pomoc poskytnout odmítla.

Služeb Thomas Cook využívalo asi 19 milionů lidí ročně. Kancelář byla založena v roce 1841 a patřila mezi nejstarší cestovní kanceláře na světě. Ve světě zaměstnávala asi 22 000 lidí, z toho 9 000 v Británii.

Součástí britské skupiny Thomas Cook Group jsou operátoři cestovního ruchu v téměř dvaceti zemích světa včetně Velké Británie, Německa, Francie, Číny a Ruska. Do skupiny patří i německá letecká společnost Condor nebo vlastní hotelová síť. Loni firma utržila deset miliard liber, tedy téměř 300 miliard korun, ale byla ve ztrátě 163 milionů liber.

Krach obří cestovky Thomas Cook má dopad i na české klienty. A to nejen ty, kteří si koupili zájezdy v zahraničí. Česká CK Neckerman, která je dceřinou společností ruší zájezdy pro 350 klientů, kteří měli odcestovat mezi 26.–30. zářím.

Poučení z šokujícího krachu cestovního giganta Thomas Cook je jednoznačné: nikdo není -

alespoň v turistickém průmyslu - nedotknutelný.

Krystýna Zajičková 2. A

Zdroj: https://www.idnes.cz/ekonomika/zahranicni/thomas-cook-cestovni-kancelar-krach.A190923_055517_eko-zahranicni_bur

Obrázky: <https://byznys.ihned.cz/c1-66645930-britska-cestovni-kancelar-thomas-cook-zkrachovala-v-zahranici-kvuli-zrusenym-letum-zustalo-asi-600-tisic-lidi>
<https://www.nbcnews.com/news/world/british-travel-firm-thomas-cook-collapses-stranding-hundreds-thousands-n1057456>

Zahraniční praxe – hodnocení studentů

Mnozí z vás už určitě slyšeli (nebo si i sami přímo vyzkoušeli) o praxích doma i v zahraničí, které mohou studenti a studentky SOŠS vykonat ve druhém, a především ve třetím ročníku. Zkušenosti jsou to k nezaplacení. Ať už dobré nebo špatné. Posuďte sami.

Za krásami Tyrolska

Na praxi jsem byla vybrána mou školou do Rakouska, přesněji do Mayrhofenu, což je malé městečko v oblasti Tyrolska. Když jsem dorazila na místo, byla jsem naprosto okouzlena krásnou přírodou, vysokými horami, které pokrýval i v květnu stále ještě sníh, a nejvíc tímto malebným městečkem.

Praxi jsem měla vykonávat v čtyřhvězdičkovém hotelu jako číšnice. Hotel patřil bohatému staršímu pánovi a jeho rodině. Okolo hotelu rodina vlastnila ještě několik dalších nemovitostí. Abych byla upřímná, nikdy jsem nepoznala arogantnějšího člověka. Měla jsem alespoň to štěstí, že v hotelu, kde jsem se pracovala, se často neobjevoval, a o vedení se staral jeho syn.

Jak jsem zmínila, pracovala jsem jako číšnice. Obsluhovala jsem hosty a samozřejmě bylo mou náplní práce s nimi také komunikovat. Přestože se němčinu učím už od sedmi let, udělalo mi velkou radost, když hosté byli cizinci, kteří komunikovali v angličtině. Rovněž s nadřízenými jsem mluvila spíše anglicky, ale někteří tento jazyk neuměli, protože velká většina z nich byla z Maďarska. A tak došlo i na němčinu.

Svou praxi bych rozhodně nedoporučila slabším povahám, protože na pracovišti to nebylo jednoduché a nadřízení se mnou jednali, jako bychom my Češi byli podřadný národ. Pracovala jsem deset hodin denně a většinou pouze s jedním volným dnem v týdnu, což pro mě bylo naprosto vyčerpávající. Bezprostředně po skončení neberu tuto praxi jako příliš pozitivní zkušenost, ale i taková zkušenost je pro budoucí povolání dobrá.

Michaela Žerníčková, 4. A

Boj s ledovou kávou

Svou praxi jsem měla v Řecku, kousek od známého ostrova Zakynthos. Už první dojem byl překvapivý. Tamní krajina se vůbec nepodobala klasickému obrázku jižních krajin, jak je známe z knih. Naopak to tam vypadalo velice podobně jako u nás.

Náplní mé praxe byla obsluha u baru. Byl to ale jeden z těch menších barů, který najdete v každém letovisku a nechodilo na něj tolik hotelových hostů jako na ty hlavní. Tím pádem to bylo i pro mě klidnější a pohodovější.

Moje praxe spočívala převážně v míchání alkoholických i nealkoholických drinků. To pro mě vůbec nebyl problém. Praktických zkušeností jsem měla dostatek, ale přesto se našla jedna věc, se kterou jsem zápasila až do posledního dne praxe. A to byla příprava ledové kávy! Nebyla to totiž taková káva, jakou si můžete zakoupit u nás v kavárnách, ale její příprava byla mnohem složitější. Až budete v Řecku, pozorně si to prohlédněte.

Tahle praxe mi přinesla mnoho zkušeností, rozšířila mé znalosti, a navíc jsem díky ní získala i další přátele. A za to jsem strašně ráda.

Barbora Mikulíčková, 4. A

Den za obnovu lesa

Unikátní celorepubliková akce v historickou chvíli. Dne 19.10.2019 se uskutečnila v okolí pevnosti Fort Radíkov velká událost, během které se v jeden den, na jednom místě sešla velká skupinka lidí, aby přispěla k obnově poničených lesů a také aby za sebou zanechala jistý odkaz budoucím generacím.

Právě do této dobrovolné akce se zapojili studenti SOŠS (především z prvních ročníků) a vydali se společně pracovat, aby přispěli svým dílem pro dobrou věc. Přesněji, vydali se sázet stromy, které v důsledku kůrovcové kalamity z okolí Radíkova zmizely.

Studenti a studentky stavěli oplocenky kolem nové výsadby, odklízeli klest z pasek a dozvěděli se mnoho zajímavých informací o přírodě od přítomných lesních pedagogů. Kromě toho měli i možnost vyzkoušet si střelbu z luku a jiné připravené aktivity.

Tato výsadba lesa je velice přínosná, neboť díky novým stromům, které budou fungovat jako tzv. kyslíková bomba neboli čistička vzduchu, zlepšíme nejen naše ovzduší, ale lépe bude vypadat i naše bezprostřední okolí. Je důležité, abychom se začali starat o krajinu kolem nás, a toto odhodlání něco změnit, jsme potvrdili právě při akci Den za obnovu lesa.

Veronika Rašková 1. B

Křížovka: Památkou roku 2019 se stal zámek v Olomouckém kraji!

Věděli jste, že Památkou roku 2019 se stal zámek nacházející se v Olomouckém kraji? Celkem 28 000 hlasů dostala historická památka od svých podporujících návštěvníků prostřednictvím internetového hlasování. Zámek si výhru získal bezpochybně zaslouženě, potvrdit si to můžete jeho následující fotografií. Jeho jméno však budete muset vyluštit **v tajence, kde budete doplňovat názvy měst, městysů a obcí v Olomouckém kraji podle nápověd**. Pro nás, rodáky z tohoto kraje by to mělo být jednoduché, nebo ne?

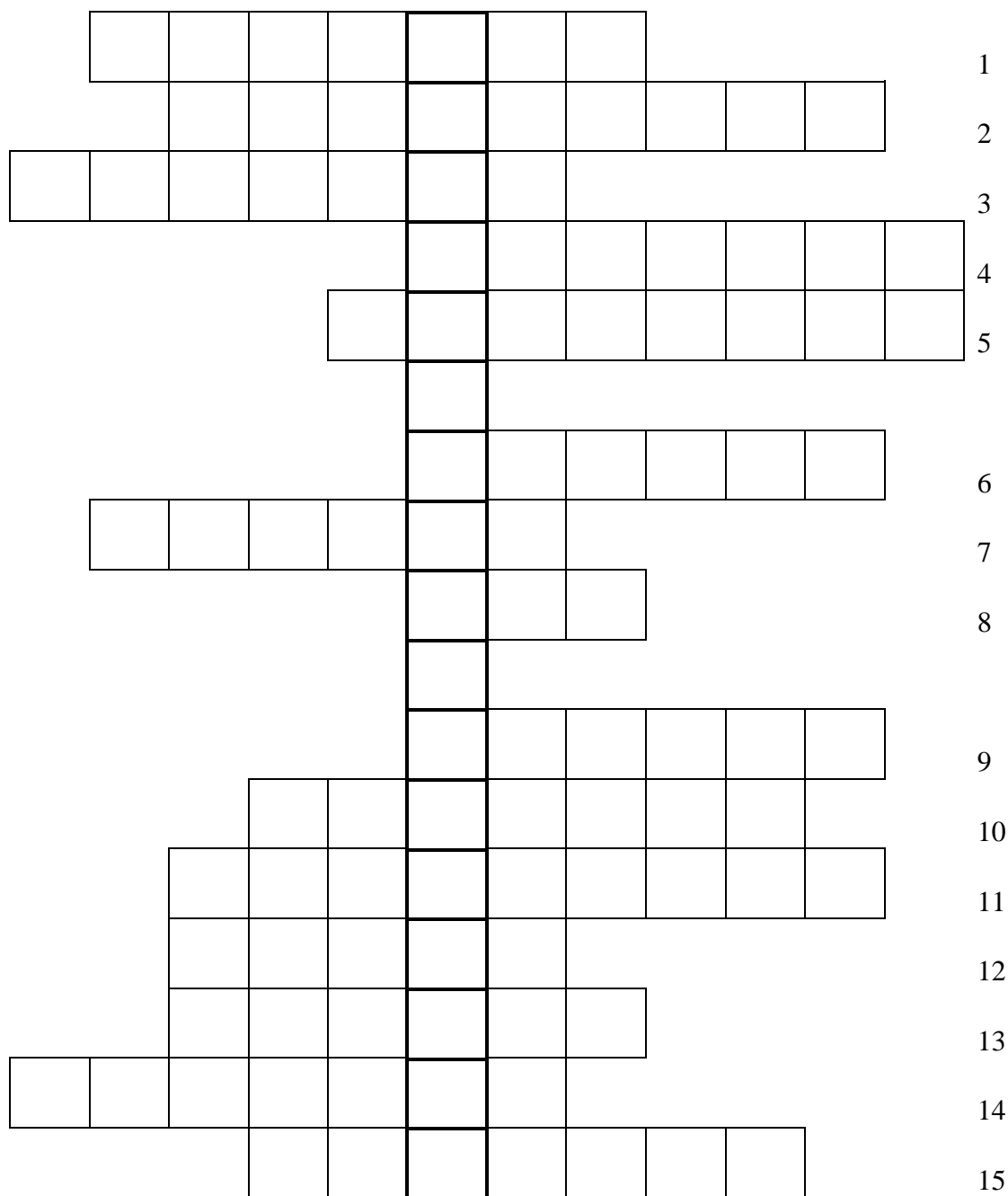
Tajenka:

1. Městečko proslulé především krásným zámekem a rybolovem. Každoročně se zde koná tradiční výlov Hradeckého rybníka doprovázeného hudbou, atrakcemi a trhy.
2. Toto město se nachází v pomyslném trojúhelníku mezi hrady Bouzovem, Úsovem a Mírovem. Má vlastní zpravodaj, který každý měsíc pravidelně vychází a dokonce i televizi, na jejíž videa se můžete na internetu podívat.
3. Městečko přezdíváné „Metropole tvarůžků“.
4. Česká propast je nejhlubší zatopenou sladkovodní jeskyní světa, její konečná hloubka stále není známa a nese název po městě, u něhož leží. Město se jmenuje...
5. 3 km od Olomouce vzdálené město, kde se již tradičně koná rockový festival „Hanácké Woodstock“, se jmenuje: Velká ...?
6. Rodné město kněze, biskupa Jednoty bratrské, literáta, jazykovědce, překladatele a představitele humanismu – Jana Blahoslava, o kterém jste se v češtině jistě učili.
7. Město, jehož dominantou je velká přehrada s hrází a zajímavě postavený zámek.
8. Městys proslulý velkolepým kostelem a hody konajícími se na začátku září, jejichž atrakce chodí navštěvovat spoustu lidí z širého okolí. Celým jménem se nazývá: ? nad Moravou.
9. Tohle město je pojmenované podle koní (stájí pro koně), ve znaku má však stříbrného jelena.
10. Historická metropole Moravy, 6. nejlidnatější město v ČR, kde se můžeme projet tramvají, navštívit ZOO nebo řadu významných památek – město, které všichni moc dobře známe, se nazývá...
11. Rodiště básníka Jiřího Wolкера, k jeho významným dílům patří sbírka básní Těžká hodina či Host do domu. Na náměstí tohoto města můžeme najít jeho sochu usazenou na jedné z mnoha laviček.
12. Kněz a spisovatel Karel Dostál-Lutinov si podle názvu této obce, ve které žil jeho otec, vybral svůj přídomek.

13. Toto město leží mezi Mohelnicí a Šumperkem, „za břehem“ Moravské Sázavy, odkud pocházel spisovatel, cestovatel a dobrodruh Jan Eskymo Welzl, na jehož expozici v muzeu můžete zavítat.

14. Kdo zdejší pivo nepil, jakoby nebyl. Město, kterému se přezdívá „hanácké Benátky“, je proslulé stejnojmenným pivovarem.

15. V tomto městě můžete navštívit Geschaderův dům, v němž se nachází expozice o čarodějnických procesech, jimiž bylo město ve své době neblaze proslulé. Podle těchto procesů byla inspirována kniha Kladivo na čarodějnice a později i natočen podle knihy film.

Detektivní série knih „Inspektorka Erika Fosterová“

Inspektorka Erika Fosterová je série detektivek od současného britského spisovatele Roberta Bryndzy. Tato série má již šest dílů, a jestli bude pokračovat, to se musíme nechat překvapit.

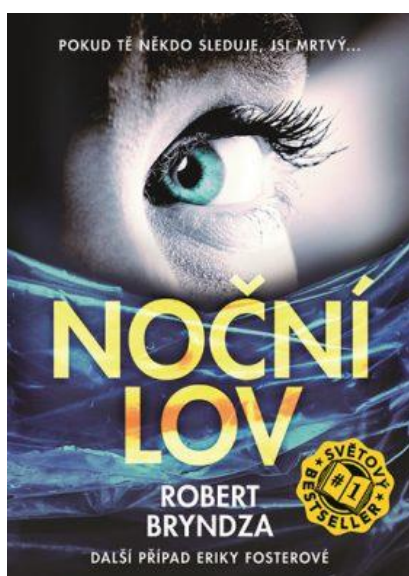
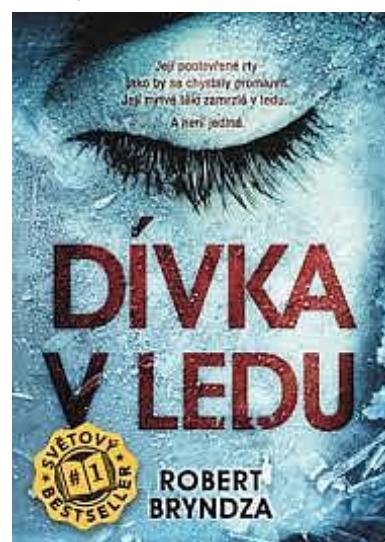
Příběhy se odehrávají v Londýně – ten známe jako proslulé hlavní město se spoustou zajímavých památek a vznešenou atmosférou, avšak autor nám v knihách ukazuje i tu stinnou stránku Londýna plnou hříchu. Hlavní postavou je detektiv šéfinšpektor Erika Fosterová; tvrdohlavá, upřímná, samotářská, a hlavně svá vyšetřovatelka, která se s ničím nepáře. Vždy chce dopadnout padoucha a udělat ten zkažený svět o něco lepší. Ačkoliv Erika mívá často spory jak s nadřízenými, tak se svým okolím, nikdy se nevzdává a dává na svou intuici. Díky tomu se jí podařilo rozlousknout ne jeden těžký případ týkající se vraždy.

Autor Robert Bryndza sice pochází z Velké Británie, avšak trvale bydlí na Slovensku, se svým přítelem. Homosexualitu Robert neskrývá a nebojí se o ní psát ani ve svých knihách a dělat homosexuály z některých postav. A i když je Brit, často zmiňuje i jeho oblíbené Slovensko – například zrovna hlavní hrdinka Erika je slovenská rodačka. V knihách se objevují problematiky dnešní doby, rozdíly mezi vrstvami společnosti i politika. I přes tato velká témata se spisovatel zaměřuje hlavně na soukromý život a psychiku člověka.

Dívka v ledu

Dívka v ledu je první díl celé této série, který byl vydán v roce 2016, za velmi krátkou dobu sklídl úspěch a stal se světovým bestsellerem.

Pod vrstvou ledu v londýnském parku je nalezeno tělo mladé dívky, ze které se později vyklube dcera ze zámožné a vlivné rodiny. Když Erika nalezne souvislosti mezi vraždou dívky a vraždami třech prostitutek, je jasné, že se jedná o sériového vraha. Vyšetřovatelka musí poslouchat rázné nadřízené, dávat si pozor na zvědavá média a dbát na požadavky mocné rodiny. Někdy ale musí jít pravidla a opatrnost stranou, obzvláště když se jedná o sériového vraha, který může kdykoliv udeřit znovu...

Noční lov

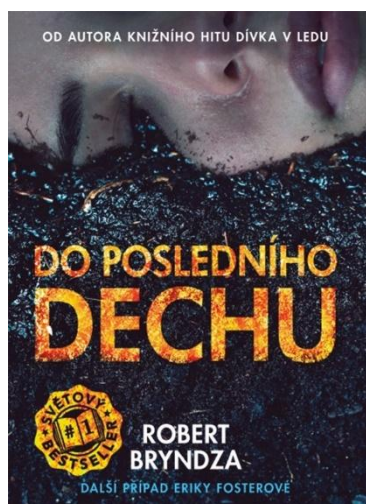
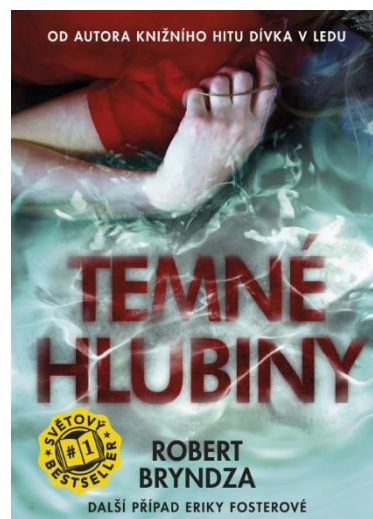
Druhý díl Noční lov vyšel hned zanedlouho, a stejně jako Dívka v ledu sklídl velký úspěch, možná i o trochu větší. *Jedné horké červnové noci je detektiv šéfinšpektor Erika Fosterová přivolána na místo činu brutální vraždy; oběť je vážený praktický lékař, který byl ve své posteli nalezen udušený. Za několik dní je nalezeno tělo dalšího muže usmrceného za podobných okolností. Erika a její tým ví, že čelí dalšímu sériovému vrahovi – nočnímu lovcovi, který si každý svůj krok předem dobře promyslí a pečlivě provede.*

Temné hlubiny

Na pokračování čtenáři nemuseli čekat moc dlouho, neboť vyšlo stejně jako jeho předchůdce v roce 2017. Již z názvu si můžeme odvodit, že se Erika bude muset prošťarat těmi nejhlubšími hlubinami, které do nelehkého případu zasahují.

Když detektiv šéfinšpektor Erika Fosterová dostane tip, že by klíčový důkaz v jejím velkém drogovém případě mohl být ukryt v zatopeném lomu na okraji Londýna, nechá jej prohledat. V hlubinách zatopeného lomu se však nenajde jen důkaz k tomuto případu, ale také kostra malého dítěte. Ostatky jsou identifikovány jako Jessica Collinsová, sedmiletá dívka, jejíž záhadné zmizení plnilo stránky novin před šestadvaceti lety. I přes to, jak složitý to je případ, se jej Erika rozhodne vyšetřovat. Musí spojovat střípky minulosti, dostat se do vztahů rodiny Collinsových i do života původní vyšetřovatelky, která si nepřestala vyčítat, že zmizení holčičky nedokázala vyřešit.

Do posledního dechu

Čtvrtý díl vyšel v roce 2018 a dalo by se říct, že společně s Temnými hlubinami se považuje za nejúspěšnější ze série. Robert Bryndza se tentokrát zaměřil na velmi aktuální téma, a to internet a jaká nebezpečí na něm nás mohou pronásledovat. *Mělo to být tvé vysněné rande, místo toho jsi obětí... V kontejneru je nalezeno tělo mladé dívky, v šatech nasáklými krví a násilně zavřenými víčky. Ačkoliv Erika nespadá do vyšetřování, najde velmi rychle spojitost s podobnou nevyřešenou vraždou. Oběti této vraždy je stejně stará a krásná dívka, která si stejně jako druhá oběť domluvila schůzku s neznámým člověkem přes internet. Je jasné, že vrah se ukrývá za falešnými profily a dbá na důvěryhodnost, jenže kdo to ve skutečnosti je a proč to dělá?*

Chladnokrevně

Chladnokrevný díl vyšel taktéž v roce 2018 a spoustu čtenářů se shodlo, že je v některých věcech poněkud jinačí. Tak či tak si zachoval kvalitní hodnocení jako díly předtím a lidé se nemohli dočkat dalšího.

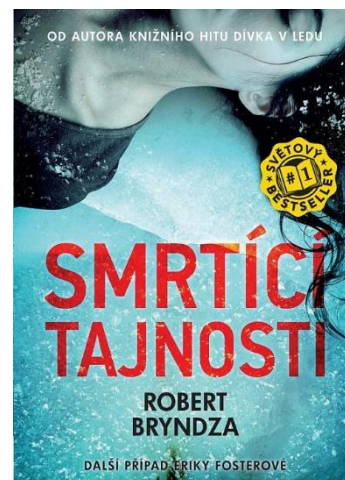
Vodnatá Temže vyplaví velký podezřelý kufr. Erika a její tým tuší, že je nečeká nic pěkného. Jsou však věci, na které se nepřipravíte – obzvláště, když v něm najdete na rozřezané tělo muže. Když se zjistí, že pár týdnů předtím byl nalezen kufr s rozřezaným tělem ženy, všem dochází, že se Londýnem toulá další sériový vrah. Vyšetřovatelku zajímají odpovědi na otázky: Co spojuje tyto oběti dohromady? Znaly se předtím osobně? Proč něco takového vrah udělal? A kdo za tím vším stojí?

Smrtící tajnosti

Tento rok fanoušci série detektivek s Erikou Fosterovou netrpělivě čekali na šestý díl, jenž je prozatím bohužel poslední. Opět dostal kladná hodnocení. A co že Erika řeší tentokrát?

Vánoce jsou svátky klidu a pohody, jenže ani o těchto svátcích si vrahové neberou dovolenou. Mrazivé ráno, zmrzlá předzahrádka, vyděšená matka, která najde mrtvou dceru v kaluži krve. Kdo něco takového mohl na Štědrý den udělat? Erika jako vždy přichází na scénu a ujme se nepěkného případu. Nachází spojitost s útoky muže zahaleného v černém oblečení a plynové masce. Jenže z jakého důvodu skončil tento útok jako jediný smrtí?

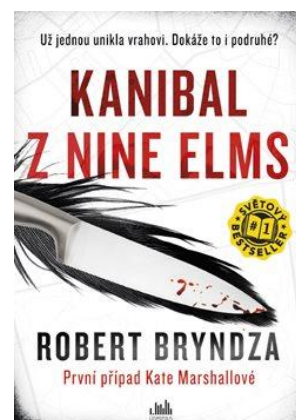
Já postupně přečetla všech šest dílů a celkovou sérii si moc oblíbila. Autor, Robert Bryndza, na mě působí sympatickým dojmem, a stejně tak na mě působí jeho styl psaní. Jeho řádky se čtou skoro samy, dle mého názoru v knihách naleznete přiměřené množství popisů a přímé řeči. Děj je popsán napínavě, od stránek se mnohdy nemůžete odtrhnout. Postavy jsou víceméně ve většině taktéž sympatické, jiné třeba už ne, ale tak to bývá. K hlavní hrdince si musíte najít cestu, pochopit ji a určitě si ji oblíbíte taky. Vrahy někdy známe jménem, jindy ho musíme po celou četbu hádat. Ani jedna varianta není podle mě špatná, přijde mi fajn někdy po celou dobu čtení nevědět nebo tušit, kdo za tím vším stojí a jindy zas prožívat vrahův život s ním.

Celkově si myslím, že nejvyvedenější díl jsou Temné hlubiny. Námět mi přišel velmi zajímavý a nemohla jsem se dočkat, až se dostanu k jeho čtení. Kniha splnila všechna má očekávání a rozhodně na konci překvapila. Do posledního dechu je rozhodně taky ten z těch vyvedenějších dílů, stejně tak i Noční lov či Dívka v ledu. Z posledních dvou dílů jsem sice tak odvařená nebyla, ale i tak mě jejich čtení bavilo.

Tuto sérii doporučuji všem milovníkům detektivek/detektivních thrillerů odehrávajících se v současné době. Myslím si, že psát tento žánr knih Robert Bryndza rozhodně umí.

Kanibal z Nine Elms

Za zmínku rozhodně stojí i nová detektivní kniha od Roberta Bryndzy, v níž je hlavní postavou perspektivní vyšetřovatelka Kate Marshallová. Jaká tato vyšetřovatelka bude a co za případ si pro nás autor tentokrát připravil, se můžeme dozvědět od 5. listopadu, kdy kniha bude uvedena do prodeje.

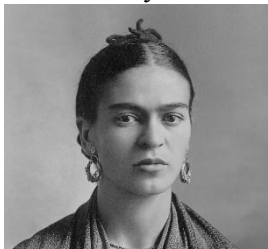
Mé ženské vzory v umění, které mě ovlivnily svým neobyčejným životem

Milí čtenáři,

ačkoliv je spousta žen v umění, které jsou něčím výjimečné, vybrala jsem si pro vás mou oblíbenou trojici z nich. Každý z nás má své vzory různého původu, někdo superhrdiny, rodinu, kohokoliv. Představím zde tři významné ženy v okruhu uměleckém, které by měl dle mého znát každý a které mě ovlivnily. Co se týče výtvarného umění, budeme zde hovořit o surrealistické malířce Fridě Kahlo, zanechala ve mně myšlenku, že i když se vám stane něco zlého, může to mít své důvody a později budete děkovat tomu, že se to vůbec stalo a nebyli byste bez toho tam, kde jste teď. V literatuře se zaměříme na autorku Sylvii Plath, která mě zaujala tím, jak silná osobnost byla a svou trýzeň dokázala naplno využít ve svém díle. A nakonec na Elišku Krásnohorskou, která se významně zapsala nejen do české literatury, ale stála i u počátku vzdělávání dívek. Díky ní jsem se začala zajímat o feminismus a obohatila tak své znalosti.

Frida Kahlo

Byla mexická malířka na počátku 20. století, která mísila své malby s prvky symbolismu, surrealismu a realismu. Jako mnozí surrealističtí umělci aktivně podporovala komunismus. Frida vždy vystupovala z řady. Do školy chodila způsobně oblečena jako německá školačka, nebyla hezká, ale na první pohled poutala pozornost. Byla dobrou studentkou a chtěla se stát lékařkou. K malování ji přivedla nešťastná náhoda roku 1925, kdy byla vážně zraněna při havárii autobusu. Frida byla převezena do nemocnice, kde podstoupila bezpočet operací a procedur. Toto první přímé setkání se smrtí ovlivnilo Fridinu tvorbu po celý život, ve svých obrazech si zahrávala se smrtí, které tenkrát unikla jen o vlasek. Nehoda a bolestivé zotavování udělaly z Fridy opravdovou umělkyni. Její bolest ji poháněla k malování a v roce 1953 byla konečně uspořádána její první výstava v Mexiku v Galerii Arte Contemporaneo. Vernisáže se Frida zúčastnila i přes výslovný zákaz lékařů. Následně jí musela být amputována pravá noha, čímž se Frida ocitla v hluboké depresi. Ztratila svou vůli k životu a několikrát se dokonce pokusila o sebevraždu. Frida zemřela v bolesti ve svých 47 letech 13. července 1954 v ‚Modrém domě‘ v Coyacánu.

Modrý dům je doposud magnet pro turisty. Vstup pro studenty a učitele stojí \$ 20.00, což je na naše 460 Kč. Na stránkách naleznete i virtuální prohlídku. Více informací naleznete:

<https://www.museofridakahlo.org.mx/en/the-blue-house/>

Sylvia Plath

Sylvia Plath byla americká spisovatelka románů a krátkých povídek, básnířka a esejistka. Svou první báseň zveřejnila ve věku 8 let, a ačkoliv se může zdát, že psala jen depresivní díla, psala také pohádky pro děti. Její manžel Ted Hughes byl také známým básníkem a měli spolu dvě děti. Její básně z ní udělaly ikonu už před smrtí. Výsledná básnická sbírka jménem Ariel představovala nejslavnější básně jako Lady Lazarus a Daddy. Byla první básnířka, která posmrtně získala Pulitzerovu cenu (prestižní americké žurnalistické a umělecké ocenění). Proslavila se také svým polo-autobiografickým dílem The Bell Jar (Pod skleněným zvonem), popisující její zápas s klinickou depresí, konkrétně zmatkem v sobě a celoživotní neschopností vyrovnat se se smrtí otce, která ji velmi zasáhla. V létě roku 1962 Hughes Sylvii opustil kvůli jiné ženě. Spisovatelka se i s dětmi odstěhovala do londýnského bytu, její deprese se prohlubovaly a za jedné z nejchladnějších zim nedávné britské historie tam po několika měsících spáchala sebevraždu.

Eliška Krásnohorská

Elišku Krásnohorskou můžete znát jako autorku mnoha pohádek jako jsou například Pohádky naší babičky nebo Labutí Král. A nesmíme zapomenout zmínit její nejnámější libreto, Hubička. Víte ale, že usilovala o ženská práva?

Do literatury i do ženského emancipačního hnutí ji uvedla spisovatelka Karolina Světlá, nejprve jako redaktorku Ženských listů, a později se Eliška stala starostkou Ženského výrobního spolku. Díky angažovanosti v těchto spolcích se významně podílela v boji zlepšení podmínek vzdělání pro dívky a ženy. Krásnohorská se podílela na založení prvního dívčího gymnázia Minerva (1890). Mělo česky vyučovací jazyk a jeho absolventky se uplatnily jako redaktorky ženských časopisů v Praze, v Brně i v menších českých a moravských městech. V r. 1897 vstoupily první dívky na pražskou univerzitu.

Dle mého se na Elišku Krásnohorskou a především Fridu Kahlo nezapomnělo a jsou nám tyto ženy stále připomínány. Ačkoliv mě mrzí, že to tak bohužel není s Plathovou, uvědomuji si, že motiv deprese v četbě není pro každého. Myslím si, že Plathová je ve světě stále připomínána, ale v České republice to tak bohužel není. Každopádně by si každý měl přecíst osudy těch tří žen, které měly neobyčejný život a odnést si z toho svůj dojem.

Marie Svačinová

Zdroje: <http://www.feminismus.cz/cz/clanky/160-let-od-narozeni-phdr-elisky-krasnohorske-a-110-let-zenskeho-studia-na-uk>
<https://www.feminismus.cz/cz/clanky/vyznamne-zeny-a-hnuti-v-historii-feminismu-kapitola-z-nove-knihy-od-nesehnuti-abc-feminismu>
<https://vltava.rozhlas.cz/eliska-krasnohorska-z-meho-mladi-7604488>
http://www.artmuseum.cz/umelec.php?art_id=80
<https://www.fdb.cz/lidi-zivotopis-biografie/322591-frida-kahlo.html>
<https://zena-in.cz/clanek/frida-kahlo-extravagantni-malirka-autoportretu>
<https://www.krasnapani.cz/sylvia-plath>
<http://mentalfloss.com/article/540932/facts-about-sylvia-plath>

Stížnosti a nedostatky – aneb zeptali jsme se prvního ročníku

Zeptali jsme se studentek z 1. A, co se jim na škole nelíbí. Samozřejmě jsme obdrželi řadu podnětných (i vtipných) anonymních dotazů a připomínek. Jedná se o výběr z mnoha připomínek, které jsou spojeny pod jedno společné téma. V příštím čísle požádáme vedení školy také o odpověď na některé z nich. Ovšem řada z nich má také řešení, se kterým nám můžete pomoci vy, naši čtenáři, například tím, že si uklidíte ve skříňkách a budete dodržovat pořádek v šatnách!

Souhlasíte s dotazy nebo byste i něco dalšího přidali? Dejte do Vánoc vědět našemu redakčnímu týmu!

Proklínaný automat

Věci v automatu jsou drahé, na Spojencích i na Církevní mají např. Hanáckou o 5 Kč levnější! (...) V automatu mi chybí instantní čaj!!! (...) Automat by mohl být levnější a mohl by obsahovat víc normálního jídla (a lepší věci). (...) Už několikrát mi automat ukradl peníze, a navíc jídlo potom vypadlo mé spolužačce, která mi moji už zaplacenou kokosku snědla a měla tak 1+1 zdarma! (...) Jediná věc, která se mnou na škole nespolupracuje je automat na kávu (propadávají mince nebo nic nevrací). Nevýhoda to není, člověk alespoň často ušetří. Také bych zlevnila jídlo v druhém automatu. Ovšem i tento problém má stejný (pozitivní) dopad jako ten předchozí (...) Automat mi ukradl už minimálně 70 Kč, jednou mi ani nevrátil, ani nevydal jídlo. Navíc je pod ním špatně postavený koš, do kterého mi spadlo dalších 20 Kč. (...) V automatu je moc zelených 3bitek a málo červených, které jsou lepší.

Smrad v šatnách

Na škole mi vadí smrad v dolních šatnách (...) Také v šatně nahoře to páchne a mohla by tam být nějaká voňavá věc. (...) Lehce mi vadí nepříjemný zápach v šatnách.

Polední pauza

Polední přestávka je na nic, bez ní bychom končili dřív. (...) Přestávka na oběd je pěkně na nic. Nechápu, proč si nemůžou ti, co chodí na oběd, zajít v klidu až po 6. vyučovací hodině. (...) Polední pauza je na dvě věci, protože ani nekouřím, ani nejím, a potom chodím pozdě domů.

Heslo k wifi

Nevím heslo k wifi. Jako soukromá škola bychom ho měli mít!

Záchody

Nikdy jsem neviděla menší záchod, někomu to třeba může dělat problém, těžko se tam dá vejít. (...) Záchody jsou malé a neprostorné, když se chci převléct nemůžu se tam vejít a musím otevřít dveře nebo se obléct u umyvadel.

Z dalších témat

Na lavicích u automatů by mohla být rychlovarná konvice. (...) Počítače a projektory v některých třídách by mohly lépe fungovat, stejně jako některé počítače v učebnách. (...) Klávesnice nefungují, často je mezerník, hádám, že je to důsledek PEK (...) Klávesnice fungují až na třetí stisk. (...) Chceme nechat udělat přechod od dveří školy na protější stranu ulice a delší interval zelené na přechodu u Pily.

Chcete vědět víc? Odpovědi na své problémy najdete v dalším čísle!

Češtinářské okénko (píše p. učitel Stůj)

I češtinář by měl jít občas s kůží na trh a ukázat, že nejen učí o jazyce a slohu, ale že nezapomněl ani psát. Od toho je tu následující rubrika, jejímž cílem je pobavit, ale i reflektovat aktuální dění na naší škole, z pohledu p. učitele Stůje.

Jak jsem se stal hercem

Jsou lidé, kteří zanechají své práce, všechny své tvrdě vydělané peníze utratí za lístek na zaoceánský parník (dnes teda spíše letadlo) a vyrazí za velkou louží splnit si svůj dětský sen. Stát se hercem. Přistanou v Los Angeles a po zbytek svého života obcházejí konkurzy, berou menší i větší role, v divadle, kabaretech, a hlavně u filmu. Pokud mají talent, anebo alespoň dobře vypadají, tak se jim to povede. Zažijí jeden průlomový rok, uchopí svou šanci za pačesy a stanou se legendami Hollywoodu. Dostanou onu vysněnou roli, třeba, tak pro začátek hrají slizkého padoucha z východní Evropy, a rázem je z nich hvězda světového formátu. Pro svou roli jsou ochotni udělat cokoli, ovládají Stanislavského metodu herecké práce spočívající v tvrdé a dokonalé přípravě na roli. Naučí se tančit, hrát na jakýkoliv nástroj, zpívat, klidně shodí třicet kilo, aby v další roli přibrali čtyřicet navíc, nechají si vyholit hlavu, amputovat nohu, vypíchnout oko nebo dvě. Svět je bude navždy uctívat, jako ty nejlepší frajery ve svém oboru.

No, a pak jsou tady ti ostatní. Lidé, kteří po slávě nikdy netoužili, lidé, kteří neuspěli, lidé, kteří se spokojili jen s málem, anebo lidé, kteří se o herectví nikdy ani nesnažili, ale náhodou dostali šanci. A do té poslední skupiny patřím i já.

Kdysi dávno, před dlouhými deseti lety, jsem si divadlo zkusil. Nejlepší kamarád mi jednou oznámil, víš kámo, potřebovali bychom někoho na záskok do jedné hry, co nacvičujeme. Jsou tam strašně fajn lidi, bude se ti to líbit. Zkrátka, jak vypráví ochotnický herec v Cimrmanově hře *Záskok*: „*Řekli, pojd' mezi nás. A tak jsem šel.*“

Dívčí válka, legendární taškařice napsaná Ringo Čechem, inspirovaná Starými pověstmi českými, kterou v roce 2008 sehrál soubor Šternberští ochotníci komedianti (ŠOK), měla úspěch. Vyprodávali jsme opakovaně haly (rozuměj rozpadající se šternberské divadlo) a užívali si hromadu zábavy. Moje amatérsky zahraná dvojrole *Vojena/Častavy* mezi ostatními výkony nezapadla. A vůbec, celé divadlo byl ohromný sukces. Zaplněné sály, potlesky ve stoje, sláva vám stoupne do hlavy, podpisy, večírky, fotky v bulváru, znáte to. Na DVD, které tuto událost zaznamenává jsem se však nikdy nepodíval a jeho existenci před okolím popírám, vzpomínky jsou totiž lepší než realita.

Recenze na první hru v místním plátku si všimaly především výkonu kamaráda (dnes již bohužel zesnulého) vozičkáře Romana Škroba, kvůli kterému ostatně celý soubor vznikl. ŠOK hrál potom ještě spoustu dalších her. Já jsem si splnil své, pomohl přátelům z nouze, a s odchodem na vysokou jsem tuhle kapitolu ukončil. Byl jsem hercem jedné dvojrole a myslel jsem, že nic víc už nepřijde. Nebyla to však promarněná šance? ptal jsem se přátel. Nech to být, tak už to v životě chodí, každý nemůže být Marlon Brando nebo Heath Ledger. Asi máte pravdu, odpovídal jsem zklamaně.

Od té chvíle uplynulo již více než deset let, stal jsem se učitelem, a všichni si mysleli, že má herecká kariéra je u konce. Dokud se letos neobjevila hra *The Robber*. Kolegyně Eva Růžičková s divadlem přišla zcela nenápadně. Nejdříve jsem zaslechl, že na nějaké divadlo v angličtině se jedou studenti podívat do Prahy, a že je to supr. Pak se v kabinetu začalo

proslýchat, že se nějaké divadlo i nacvičuje. Záhy se na stěnách objevily barevné plakáty, lákající nic netušící studenty (a učitele!) na lep hollywoodského pozlátka. Smyčka se začala pomalu stahovat. Staré vzpomínky a nenaplněné ambice vyvřely na povrch. Tajně jsem začal doufat. Po zprvu vynuceném odpoledním slibu Evě, jestli bych nemohl zaskočit za někoho z kluků, kdyby náhodou bylo třeba, jsem se rázem ocitl na seznamu účinkujících. No a bác ho, najednou mám na krku jednu z větších rolí, dokonce i se zpívaným sólem. Nová šance pokračovat ve studiem přerušené kariéře!

Hlavní inspektor newyorské policie Mr. Johnson je role jako stvořená pro zkušeného herce. Navíc znalého literární i filmové teorie. Kdo během studia na filozofické fakultě nezahálel, tak ví, co to znamená správně zahrát vrchního komisaře. Doslova prubířský kámen Stanislavského metody (pravdivost, přesvědčivost, maximální opravdovost hereckého výkonu). Je třeba ukázat seriózní zevnějšek policejního šéfa, pod kterým se ale ukrývají nevyřešené osobní vztahy, tíhnutí k alkoholismu pod vlivem dlouhodobého stresu (tlak na výsledky), osobní problémy (krize středního věku, problematické vztahy s dětmi, snad blížící se rozvod s manželkou?), nutnost vyrovnat se s problémy policejní práce (zásahy FBI do práce metropolitní policie, vzpomínky na brutální vraždy a nevyřešené případy), noční můry, cynický přístup ke světu.

Není to vlastně role budoucnosti? Nepřipomíná policejní komisař vyhořelého učitele s dvacetiletou praxí? A není učitel vlastně také vždy policistou? To jsou otázky, které mě napadají, zatímco se připravuji na tuto velkou roli. Ponořil jsem se do studia, věrný teorii moskevského divadelního teoretika. Nakoupil jsem lahve značkové skotské whisky, tvídové sako, po večerech studuji příručky pro policisty a forenzní psychology, nechal jsem se zapsat na večerní rekvalifikační kurz pro budoucí městské strážníky a ve volném čase chodím po městě a bojuji se zločinem. Příští týden přidám do seznamu aktivit kurz zpěvu a tance, a také si v nejbližší době dodělám zbrojní průkaz. Tentokrát se skutečně chopím své šance!

Mgr. Pavel Stůj

Časopis Cestovní horečka se ptá: Je to nová šance na pokračování ve slibně rozjeté divadelní kariéře pana učitele? Není to jen bláhový sen? Skutečně má tento průměrný češtinář šanci na další lístek na Broadway, či přímo do Hollywoodu? Jedná se o další příběh dle scénáře *from zero to hero*? Stane se běžný středoškolský učitel novou hvězdou světové divadelní scény?

Sledujte náš časopis a podporujte školní divadelní kroužek anglického divadla a dozvíte se víc!

Redakční tým

Šéfredaktor: Nella Kučerová

Redaktoři: Matouš Frýbort, Marie Svačinová, Kristýna Zajíčková, a další

Korektor a cenzor: Mgr. Pavel Stůj

Veškerý obsah náleží časopisu Cestovní horečka, všechna práva vyhrazena.
Nedovolené kopírování čehokoliv je zločin! ... a neberte drogy.